Ankenævnet for Forsikring

Den 3. november 2014 blev i sag nr. 85885:

xxxxxx xxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxxxxxx

mod

AIG Europe
Osvald Helmuths Vej 4
Atrium C, 3.sal
2000 Frederiksberg

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren er i kraft af sit ansættelsesforhold omfattet af en kollektiv ulykkesforsikring i AIG Europe. Han klager ved sin advokat over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde, der skete den 16/1 2010.

Selskabet har afvist dækning med henvisning til, at kravet er forældet den 16/1 2013.

Det fremgår af sagen, at klageren i forbindelse med et fald på skøjter den 16/1 2010 har pådraget sig en skulderskade. Han anmeldte kort efter skaden til et forsikringsselskab, hvor han har en individuel ulykkesforsikring. Endvidere har han i 2013 anmeldt skaden til et andet selskab, som han via sin fagforening er omfattet af. Dette selskab har udbetalt erstatning.

Selskabet, hvor klageren har tegnet individuel ulykkesforsikring, har fremsendt sagen til vurdering i Arbejdsskadestyrelsen, der i udtalelse af 6/3 2013 fastsatte méngraden til 8 %.

Gennem en bekendt blev han efterfølgende opmærksom på, at han var omfattet af den kollektive ulykkesforsikring i det indklagede selskab og anmeldte ulykken til selskabet, der modtog anmeldelsen den 30/8 2013. Klagen til nævnet er indgivet den 4/3 2014.

I brev af 8/10 2013 afviste selskabet at yde dækning med henvisning til, at kravet var forældet. Selskabet har i den forbindelse henvist til § 3 i forældelsesloven.

I klagen til nævnet af 3/3 2014 har advokaten krævet, at selskabet bliver pålagt at anerkende, at kravet ikke er forældet og at det udbetaler erstatning svarende til Arbejdsskadestyrelsens udtalelse med tillæg af renter i henhold til forsikringsaftalelovens § 24. Af klagen fremgår blandt andet:

> "Den 16. januar 2010 pådrog min klient sig personskade i forbindelse med et fald. Ved faldet slog min klient sin højre skulder, og skaden har efterladt min klient med et varigt men svarende til 8 % i henhold til Arbejdsskadestyrelsens vejledende méntabel punkt D.1.7.3., hvorefter følger efter læsion af skulderhøjdeled med daglige, belastningsudløste smerter og mere udtalt bevægeindskrænkninger fastsættes til 8 %. Arbejdsskadestyrelsen har foretaget en vurdering af min klients varige men i forbindelse med en samtidig sag over for ulykkesforsikringen ved [forsikringsselskab], og Arbejdsskadestyrelsen har i den forbindelse ved udtalelse af 6. marts 2013 fastsat det varige men til 8 %. Nævnte udtalelse vedlægges i kopi.
>
> Efter at Arbejdsskadestyrelsens ovennævnte udtalelse af 6. marts 2013 foreligger, bliver min klient bekendt med, at han via sit arbejde er omfattet af en ulykkesforsikring ved AIG Europe/ Chartis Europe. Min klient oplyser, at han ikke havde kendskab til dækningen, men undersøger dette på baggrund af en oplysning fra en bekendt, som opfordrede ham til at undersøge, hvorvidt han var omfattet af en dækning via sit arbejde. Baggrunden herfor var, at min klient drøftede dette med sin bekendt i forlængelse af, at [forsikringsselskab], som oprindeligt havde rekvireret udtalelse fra Arbejdsskadestyrelsen, afviste at betale erstatning for varigt men, da dækningen ved [forsikringsselskab] først dækker fra 10 % varigt men. Det viste sig herefter, at min klient faktisk var omfattet af en ulykkesforsikring ved AIG Europe, og det viste sig tillige, at han var omfattet af en ulykkesforsikring ved … via sin fagforening. … har udbetalt erstatning i overensstemmelse med Arbejdsskadestyrelsens vejledende udtalelse, men AIG Europe afviser at udbetale erstatning i overensstemmelse med Arbejdsskadestyrelsens udtalelse.
>
> Jeg vedlægger kopi af anmeldelsesskemaet til AIG Europe, og som det fremgår, er dette skema modtaget hos AIG Europe den 30. august 2013. Ved brev af 8. oktober 2013 afviser AIG Europe at betale erstatning, da AIG Europe er af den opfattelse, at min klients krav er forældet. Min klient klager over selskabets standpunkt, men selskabet fastholder selskabets standpunkt, jf. vedlagt kopi af brev af 20. november 2013 fra AIG Europe.
>
> Det er på ovennævnte baggrund, at sagen nu indbringes for Ankenævnet for Forsikring til nævnets afgørelse af, om sagen efter nævnets vurdering er forældet.
>
> I den forbindelse gøres det gældende, at min klients krav over for AIG Europe ikke er forældet. Min klient var som anført ikke bekendt med, at han var omfattet af en ulykkesforsikring hos AIG Europe via sin arbejdsgiver, og dette er baggrunden for, at sagen først anmeldes på det pågældende tidspunkt efter fremkomsten af Arbejdsskadestyrelsens udtalelse. Imidlertid gøres det gældende, at min klients krav ikke er forældet allerede som følge af den omstændighed, at Arbejdsskadestyrelsens vejledende udtalelse først forelå den 6. marts 2013, hvorfor forældelse tidligst kan indtræde et år efter fremkomsten af Arbejdsskadestyrelsens vejle-

dende udtalelse, jf. Forældelseslovens § 3, stk. 2, idet det gøres gældende, at min klient har været ubekendt både med fordringen og skyldneren indtil i hvert fald tidligst det tidspunkt, hvor Arbejdsskadestyrelsens vejledende udtalelse forelå.

Jeg henviser endvidere til Forældelseslovens § 21, stk. 3, hvoraf fremgår, at såfremt en tvist inden forældelsesfristens udløb indbringes for et privat ankenævn, indtræder forældelse tidligst et år efter, at ankenævnet har givet meddelelse om sin afgørelse, og det gøres derfor gældende, at nærværende indbringelse for Ankenævnet for Forsikring således afbryder forældelsesfristen, der som anført tidligst kan anses for at løbe fra Arbejdsskadestyrelsens udtalelse forelå den 6. marts 2013.

På ny gør jeg opmærksom på, at ulykkesforsikringen ved … på det foreliggende grundlag accepterede at betale erstatning, og kravet blev anmeldt til … på samme tidspunkt, som kravet blev anmeldt til AIG Europe, hvilket tillige i sig selv støtter, at kravet ikke er forældet.

Idet jeg således foreløbigt henviser til Forældelseslovens § 3, stk. 2, jf. § 21, stk. 3, gøres det gældende, at min klients krav mod AIG Europe ikke er forældet."

Selskabet har over for nævnet i brev af 30/4 2014 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor anført:

"**SAGSFREMSTILLING:**
Vi modtog den 30. august 2013 anmeldelse af hændelse sket den 16. januar 2010.

Skadelidte faldt og slog højre skulder. Skaden blev anmeldt til skadelidtes ulykkesforsikring hos …, der forelagde sagen for Arbejdsskadestyrelsen.

Arbejdsskadestyrelsens fastsatte den 6. marts 2013 det varige men til 8 %.

Ifølge de lægelige oplysninger, blev skaden/diagnosen i højre skulder konstateret ved scanning/operation i februar 2010, hvor skadelidte således var bekendt med skadens følger.

Endvidere anmeldte skadelidte også hændelsen den 25. februar 2010 (rettidigt) til sin ulykkesforsikring hos …

Ifølge Forsikringsaftaleloven § 29 er et krav forældet to år efter udgangen af det kalenderår, hvor man fik kendskab til kravet og til at det er forfaldet.

At få kendskab til kravet vil sige, at man er bekendt med, at en skade har medført varige følger.

Skadelidte var bekendt med skadens følger i februar 2010 og kravet var således forældet den 31. december 2012 ifølge Forsikringsaftaleloven.

Ifølge Forældelseslovens § 3 er et krav forældet 3 år fra skadedatoen.

Skaden skete den 16. januar 2010 og skulle derfor i henhold til Forældelsesloven være anmeldt inden den 16. januar 2013.

Kopi af anmeldelse og journal vedlægges
.
BESKRIVELSE AF FORSIKRINGSDÆKNINGEN:

Der er tale om en kollektiv heltidsulykkesforsikring for ansatte hos virksomheden …
Kopi af forsikringsbetingelser vedlægges.

FORSIKRINGSTEKNISK PROBLEMSTILLING:
Krav til ulykkesforsikringen skal i henhold til Forældelseslovens § 3 rettes til selskabet senest 3 år fra skadedatoen den 16. januar 2010.

Dette er ikke sket i denne sag, idet vi først modtager anmeldelsen den 30. august 2013.

KONKLUSION:
Skaden blev rettidigt anmeldt til ulykkesforsikringen hos [eget forsikringsselskab], men ikke til ulykkesforsikringerne hos AIG og …

Kendskab til en ulykkesforsikring eller ej gør ikke, at vi kan ændre på Forældelseslovens regler.

Vi er ikke enige i …'s behandling af sagen.

Vi fastholder således, at kravet er for sent anmeldt og forældet den 16. januar 2013, idet vi først modtog anmeldelse af skaden den 30. august 2013."

Klagerens advokat har efterfølgende fremlagt yderligere lægeligt materiale til støtte for sit krav - herunder funktionsattest foranlediget af [eget forsikringsselskab], hvoraf det fremgår, at lægen har svaret nej til spørgsmålet, om fortsat eller yderligere behandling kan føre til en bedring i tilstanden. I fortsættelse heraf har lægen anført, at der siden 2011 ikke har været væsentlig fremgang eller bedring i tilstanden.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**Kollektiv Ulykkesforsikring**
…
1. Forsikringens omfang
Forsikringen dækker ved ulykkestilfælde, hvorved forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.
…
12. Erstatning ved invaliditet
…
Ménprocenten fastsættes efter den tilskadekomnes medicinske méngrad med udgangspunkt i Arbejdsskadestyrelsens méntabel.
…

Nævnet udtaler:

Klageren har oplyst, at han efter Arbejdsskadestyrelsens afgørelse i marts 2013 på opfordring fra en bekendt blev bekendt med, at han via sit arbejde kunne være omfattet af

nærværende forsikring. Selskabet har ikke bestridt, at klageren ikke vidste eller burde vide, at han var omfattet af forsikringen.

Om suspension af den 3-årige forældelse fremgår det af forældelseslovens § 3, stk. 2: "Var fordringshaveren ubekendt med fordringen eller skyldneren, regnes forældelsesfristen i stk. 1 først fra den dag, da fordringshaveren fik eller burde have fået kendskab hertil."

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at det må lægges til grund, at klageren ikke var bekendt med den af hans arbejdsgiver tegnede gruppeulykkesforsikring på et sådant tidspunkt, at den 3-årige forældelse var udløbet ved sagens indbringelse for nævnet den 4/3 2014.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Selskabet, AIG Europe, skal anerkende, at klagerens krav ikke er forældet i medfør af forældelseslovens § 3 og opgøre og udbetale erstatning i overensstemmelse hermed. med tillæg af renter i henhold til forsikringsaftalelovens § 24.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Carsten Sennels